

ROZDÍLOVÁ TABULKA

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis ES		
Ustanovení	Obsah	Celex č.	Ustanovení	Obsah
Čl. I bod 1 (§ 1 zákona č. 435/2004 Sb.)	V § 1 se slova „v souladu s právem Evropské unie ¹⁾ “ nahrazují slovy „ <u>zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾</u> a“.	32014L0067	Čl. 23 odst. 1	(1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
Čl. I bod 2 (§ 1, doplnění poznámky pod čarou zákona č. 435/2004 Sb.)	Poznámka pod čarou č. 1 zní: „ ¹⁾ <u>Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků.</u> <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.</u> <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.</u> <u>Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.</u> <u>Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.</u> <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady</u>	32014L0067	Čl. 23 odst. 1	(1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

	<p><u>2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.</u></p> <p><u>Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění).</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání.</u></p> <p><u>Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.</u></p> <p><u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010</u></p>			
--	--	--	--	--

	<p><u>o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS.</u> <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě.</u> <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).“</u></p>			
		31994L0033	Čl. 17 odst. 2	Opatření podle odstavce 1 přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		31995L0046	Čl. 32 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.
		31996L0071	Čl. 7 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32000L0043	Čl. 16 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32000L0078	Čl. 18 třetí nečíslovaný odstavec	Opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

		32002L0073	Čl. 2 druhý nečíslovaný odstavec	Opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32003L0109	Čl. 26 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32004L0038	Čl. 40 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32005L0036	Čl. 63 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32006L0054	Čl. 33 druhý nečíslovaný odstavec	Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musejí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy na směrnice zrušené touto směrnicí, uvedené ve stávajících právních a správních předpisech, se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.
		32008L0104	Čl. 11 odst. 2	Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32009L0050	Čl. 23 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.
		32009L0052	Čl. 17 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
		32010L0041	Čl. 16 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

		32011L0098	Čl. 16 odst. 1 druhý nečíslovaný odstavec	Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
Čl. I bod 3 (§ 102 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb.)	V § 102 odst. 2 větě třetí se slova „Evidence obsahuje“ nahrazují slovy „Zaměstnavatel uvedený ve větě první vede evidenci obsahující“ a na konci odstavce se doplňuje věta „ <u>V případě, že právnická nebo fyzická osoba uvedená ve větě druhé uzavřela smlouvu se zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, na jejímž základě byly fyzické osoby uvedené v § 87 odst. 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy pro tuto právnickou nebo fyzickou osobu, má tato právnická nebo fyzická osoba povinnost vést evidenci obsahující údaje uvedené v § 91 odst. 1 písm. a), b), c) a e), dále pohlaví těchto fyzických osob, den nástupu a den skončení zaměstnání nebo vyslání zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie.</u> “.	32014L0067	Čl. 9 odst. 1 písm. a)	<p>(1) Členské státy mohou stanovit pouze správní požadavky a přijmout kontrolní opatření, které jsou nezbytné pro zajištění účinného sledování dodržování povinností stanovených v této směrnici a ve směrnici 96/71/ES, za předpokladu, že jsou dané požadavky a opatření odůvodněné a přiměřené v souladu s právem Unie.</p> <p>Za tímto účelem mohou členské státy přijmout zejména následující opatření:</p> <p>a) stanovit povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě podat ohlášení příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků hostitelského členského státu či v jiném jazyce či jazycích, které tento hostitelský členský stát uznává, následující údaje, které budou zahrnovat potřebné relevantní informace umožňující kontroly na pracovišti, včetně kontroly:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) totožnosti poskytovatele služeb, ii) předpokládaného počtu jasně identifikovatelných vyslaných pracovníků, iii) osob uvedených v písmenech e) a f), iv) předpokládané doby vyslání, plánovaného data začátku a konce vyslání, v) adresy, případně adres, pracoviště a povahy služeb odůvodňujících vyslání;

<p>Čl. I bod 4 (§ 136 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb.)</p>	<p>V § 136 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:</p> <p>„(2) Povinnost podle odstavce 1 věty první má na území České republiky i zaměstnavatel usazený v jiném členském státu Evropské unie, který v rámci nadnárodního poskytování služeb vyslal svého zaměstnance k dočasnému výkonu práce do České republiky, přičemž doklady, jimiž je plněna tato povinnost, musejí být přeloženy do českého jazyka.“.</p> <p>Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.</p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 9 odst. 1 písm. b)</p>	<p>Za tímto účelem mohou členské státy přijmout zejména následující opatření:</p> <p>b) stanovit povinnost mít k dispozici nebo poskytnout či uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice Rady 91/533/EHS¹³), obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice, výplatní pásky, pracovní výkazy, z nichž je patrný začátek, konec a délka denní pracovní doby, a doklady o vyplacení mezd nebo kopie rovnocenných dokumentů po dobu vyslání na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;</p>
<p>Čl. I bod 6 (§ 139 odst. 2 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb.)</p>	<p>V § 139 odst. 2 se na konci textu písmene f) doplňují slova „nebo 2“.</p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 20</p>	<p>Sankce</p> <p>Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich provádění a dodržování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi do 18. června 2016. Neprodleně jí oznámí jakékoli jejich následné změny.</p>
<p>Čl. I bod 7 (§ 140 odst. 2 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb.)</p>	<p>V § 140 odst. 2 se na konci textu písmene e) doplňují slova „nebo 2“.</p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 20</p>	<p>Sankce</p> <p>Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich provádění a dodržování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi do 18. června 2016. Neprodleně jí oznámí jakékoli jejich následné změny.</p>
<p>Čl. II bod 1 (§ 1, poznámka pod čarou zákona č. 251/2005 Sb.)</p>	<p>V § 1 se slova „Tento zákon“ nahrazují slovy „Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie⁷⁸⁾ a“.</p> <p>Poznámka pod čarou č. 78 zní: „⁷⁸⁾ <u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady</u></p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 23 odst. 1</p>	<p>1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.</p> <p>Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při</p>

	<u>2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).</u>			jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
Čl. II bod 2 (§ 3 odst. 3 zákona č. 251/2005 Sb.)	<p>V § 3 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 79 zní:</p> <p><u>„(3) Úřad a inspektoráty kontrolují dodržování právních předpisů upravujících právní postavení zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb⁷⁹⁾. Za účelem identifikace skutečného vyslání zaměstnance se ve vzájemné souvislosti posuzují následující skutečnosti:</u></p> <p><u>a) za účelem zjištění skutečného místa výkonu činnosti zaměstnavatele v České republice, úřad a inspektoráty provedou celkové posouzení všech skutečností charakterizujících činnosti, jež provádí zaměstnavatel v České republice, popřípadě též v jiném členském státě Evropské unie, v němž je usazen, přičemž se vezme v úvahu období 5 let předcházející vyslání zaměstnance; při tomto posouzení jsou zohledněny zejména následující skutečnosti:</u></p> <p><u>1. místo, kde má zaměstnavatel své sídlo, popřípadě kde má administrativní zázemí,</u></p> <p><u>2. místo, kde zaměstnavatel platí daně a příspěvky sociálního pojištění,</u></p> <p><u>3. místo, kde má zaměstnavatel povolení k výkonu příslušné činnosti, případně, kde je zaregistrován u obchodní komory nebo jiných profesních subjektů v souladu s právem daného členského státu,</u></p> <p><u>4. místo, kde zaměstnavatel vykonává hlavní předmět podnikání, a kde zaměstnává zaměstnance vykonávající administrativní práce,</u></p> <p><u>5. místo, kde zaměstnavatel přijímá zaměstnance do pracovněprávního vztahu a odkud jsou zaměstnanci vysíláni.</u></p>	32014L0067	Čl. 4 odst. 1, 2, 3, 4	<p>Identifikace skutečného vyslání pracovníka a předcházení zneužívání a obcházení</p> <p>(1) Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES příslušné orgány provedou celkové posouzení všech skutečností, které považují za nutné, zejména včetně těch, které jsou uvedeny v odstavcích 2 a 3 tohoto článku. Tyto skutečnosti mají příslušným orgánům pomoci při provádění inspekci a kontrol, kdy mají důvod se domnívat, že pracovníka nelze podle směrnice 96/71/ES považovat za vyslaného pracovníka. Tyto skutečnosti jsou pouze orientační pro celkové posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně.</p> <p>(2) Aby příslušné orgány zjistily, zda daný podnik skutečně vykonává jiné podstatné činnosti než čistě interní řízení nebo administrativní činnost, provedou celkové posouzení všech skutečností charakterizujících činnosti, jež provádí podnik v členském státě, ve kterém je usazen, případně v hostitelském členském státě, přičemž vezmou v úvahu širší časové období. Tyto skutečnosti mohou zahrnovat zejména:</p> <p>a) místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně a příspěvky sociálního pojištění, případně, kde má v souladu s vnitrostátním právem profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo jiných profesních subjektů;</p> <p>b) místo, kde jsou nabíráni vyslaní pracovníci a odkud jsou vysíláni;</p> <p>c) právo rozhodné pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na straně druhé;</p> <p>d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou</p>

	<p><u>6. právo rozhodné, kterým se řídí pracovněprávní vztahy uzavřené mezi zaměstnavatelem vysílanými zaměstnanci.</u></p> <p><u>7. objem zaměstnavatelem realizovaných nadnárodních služeb nebo výše obratu uskutečněného v jiném členském státě s přihlédnutím ke specifické situaci zejména nově založených podniků a malých a středních podniků.</u></p> <p><u>b) Za účelem zjištění, zda vyslaný zaměstnanec vykoná práci v České republice, nebo obvykle pracuje v jiném členském státě, se zkoumají veškeré skutečnosti charakterizující tuto práci a zaměstnance. Je zkoumáno zejména</u></p> <p><u>1. zda zaměstnanec vykonává práci v České republice po omezenou dobu.</u></p> <p><u>2. místo, kde zaměstnanec obvykle vykonává svoji práci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) nebo podle Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Římská úmluva).</u></p> <p><u>3. datum, ke kterému bylo vyslání zaměstnance zahájeno.</u></p> <p><u>4. zda se zaměstnanec po skončení vyslání vrací do jiného členského státu, ze kterého byl vyslán, anebo má v tomto jiném členském státě pokračovat ve výkonu práce.</u></p> <p><u>5. povaha vykonávaných činností.</u></p> <p><u>6. skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který zaměstnance vysílá, a způsob jejich poskytování nebo proplácení;</u></p> <p><u>7. zda pracovní místo bylo opakovaně obsazované týmž nebo jiným zaměstnancem.</u></p>			<p>činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky;</p> <p>e) počet smluv nebo výše obratu uskutečněného v členském státě usazení, s přihlédnutím ke specifické situaci zejména nově založených podniků a malých a středních podniků.</p> <p>(3) Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, zkoumají se všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situaci pracovníka. Může se jednat zejména o tyto skutečnosti:</p> <p>a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;</p> <p>b) datum, ke kterému bylo vyslání pracovníka zahájeno;</p> <p>c) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) nebo Římské úmluvy;</p> <p>d) po dokončení práce nebo poskytnutí služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;</p> <p>e) povaha činnosti;</p> <p>f) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá; a pokud ano, způsob poskytování či proplácení;</p> <p>g) jakákoli předchozí období, během kterých bylo dané pracovní místo obsazeno týmž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.</p> <p>(4) Absence jedné nebo několika skutečností uvedených v odstavcích 2 a 3 nutně neznamená, že se nejedná o vyslání pracovníka. Posouzení těchto skutečností se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédne se ke zvláštnostem situace.</p>
--	---	--	--	--

<p>Čl. II bod 4 (§ 4 odst. 2 zákona č. 251/2005 Sb.)</p>	<p>V § 4 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až i), která včetně poznámky pod čarou č. 80 znějí:</p> <p><u>„g) podává příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie (dále jen „příslušný cizí orgán“) žádosti o pomoc, informace, oznámení nebo vymáhání pokuty nebo jiné sankce na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸⁰⁾, přičemž žádost úřadu o vymáhání pokuty nebo jiné sankce, jakož i oznámení rozhodnutí, na jehož základě je příslušná pokuta nebo jiná sankce ukládána, obsahuje alespoň:</u></p> <p><u>1. jméno a známou adresu zaměstnavatele a veškeré ostatní příslušné údaje nebo informace nezbytné pro jeho identifikaci,</u></p> <p><u>2. shrnutí skutečností a okolností, na jejichž základě došlo k závěru o možném porušení právních předpisů, povahu tohoto porušení a výčet příslušných právních předpisů,</u></p> <p><u>3. nástroj umožňující vymahatelnost v České republice (vykonatelné rozhodnutí) a veškeré další příslušné informace nebo doklady, včetně informací a dokladů právní povahy, které se týkají související pohledávky, pokuty nebo jiné sankce,</u></p> <p><u>4. v případě oznámení rozhodnutí účel oznámení a lhůtu pro jeho provedení,</u></p> <p><u>5. v případě žádosti o vymáhání pokuty, jiné sankce nebo související pohledávky či její složky, datum, kdy se stalo rozhodnutí vykonatelným, celkovou vymáhanou částku, veškeré informace důležité pro její vymáhání, včetně skutečností zda, a případně jak bylo rozhodnutí zaměstnavateli doručeno, včetně sdělení úřadu, zda proti uložení pokuty nebo jiné sankce lze podat další opravný prostředek,</u></p> <p><u>h) sděluje příslušnému cizímu orgánu skutečnosti naznačující porušování právních předpisů v oblasti vysílání zaměstnanců v rámci nadnárodního poskytování služeb a informuje Evropskou komisi o přetrvávajících problémech při</u></p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 2 písm. a) a b)</p>	<p>(2) Pro účely této směrnice se rozumí:</p> <p>a) „příslušným orgánem“ orgán nebo subjekt, včetně kontaktního místa či kontaktních míst podle článku 4 směrnice 96/71/ES, určený členským státem, aby vykonával funkce podle směrnice 96/71/ES a podle této směrnice;</p> <p>b) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán členského státu, který podává žádost o pomoc, informace, oznámení či vymáhání sankce nebo pokuty podle kapitoly VI;</p>
--	--	-------------------	----------------------------	---

	<p>výměně informací s jinými členskými státy Evropské unie v této oblasti,</p> <p>i) poskytuje na svých internetových stránkách v českém jazyce a v dalších jazycích nejčastěji používaných dočasně vysílanými zaměstnanci aktuální informace o pracovních podmínkách zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci–nadměrného poskytování služeb. Tyto informace úřad zpřístupní i jinými vhodnými způsoby, a na žádost osoby se zdravotním postižením také v podobě, v níž se s nimi tato osoba může seznámit.</p> <p>⁸⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“), v platném znění.“</p>			
		32014L0067	Čl. 3	<p>Příslušné orgány a kontaktní místa</p> <p>Pro účely této směrnice členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi určí jeden nebo více příslušných orgánů, mezi něž může patřit kontaktní místo či místa podle článku 4 směrnice 96/71/ES. Členské státy při určení svých příslušných orgánů řádně zohlední to, že je nezbytné zajistit ochranu údajů ve vztahu k vyměňovaným informacím a práv fyzických a právnických osob, která by mohla být dotčena. Členské státy nesou plnou odpovědnost za zajištění ochrany údajů a práv dotčených osob a zavedou za tímto účelem odpovídající mechanismy.</p> <p>Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům kontaktní údaje příslušných orgánů. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam příslušných orgánů a kontaktních míst.</p> <p>Ostatní členské státy a orgány Unie respektují volbu jednotlivých členských států ohledně příslušných orgánů.</p>

		32014L0067	Čl. 5 odst. 1, odst. 2 písm. a) až d) a odst. 5	<p>(1) Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách podle článku 3 směrnice 96/71/ES, které mají být uplatňovány a dodržovány poskytovateli služeb, byly obecně dostupné bezplatně jasným, transparentním, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami přístupnosti pro internetové stránky, které zajišťují přístup osobám se zdravotním postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny plnit řádně své úkoly.</p> <p>(2) Za účelem zajištění dalšího zlepšení v oblasti přístupu k informacím členské státy:</p> <p>a) na jedné oficiální celostátní webové adrese a jiným vhodným způsobem, podrobně a uživatelsky vstřícným způsobem a v přístupném formátu, jasně uvedou, které pracovní podmínky nebo části jejich vnitrostátního či regionálního práva se mají použít na pracovníky vyslané na jejich území;</p> <p>b) přijmou nezbytná opatření zajišťující, že budou na jedné oficiální celostátní webové adrese a rovněž jiným vhodným způsobem všeobecně dostupné informace o tom, které kolektivní smlouvy se použijí, a o tom, na koho se vztahují, jakož i o tom, které pracovní podmínky mají poskytovatelé služeb z jiných členských států dodržovat podle směrnice 96/71/ES, včetně, pokud je to možné, odkazů na stávající webové adresy a jiná kontaktní místa, zejména na příslušné sociální partnery;</p> <p>c) tyto informace zpřístupní pracovníkům a poskytovatelům služeb bezplatně v úředním jazyce či jazycích hostitelského členského státu a v nejvhodnějších jazycích s ohledem na požadavky na jeho trhu práce, přičemž rozhodnutí se ponechá na hostitelském členském státě. Tyto informace budou, pokud možno, dostupné v podobě letáku, na němž jsou shrnuty hlavní platné pracovní podmínky, včetně popisu postupů, jak podat stížnost, a na žádost ve formátech přístupných pro osoby se zdravotním postižením; další</p>
--	--	------------	---	---

				<p>podrobné informace o pracovních a sociálních podmínkách vztahujících se na vyslané pracovníky, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, musí být poskytovány bezplatně a snadno dostupné;</p> <p>d) zlepši přístupnost a srozumitelnost relevantních informací, zejména informací poskytovaných na oficiální vnitrostátní webové stránce uvedené v písmeně a);</p> <p>(5) Členské státy stanoví, na které subjekty a orgány se mohou pracovníci a podniky obracet se žádostí o obecné informace o vnitrostátních právních předpisech a zvyklostech, které se na ně na území těchto členských států použijí, pokud jde o jejich práva a povinnosti.</p>
		32014L0067	Čl. 6 odst. 5	<p>(5) V případě obtíží s vyhověním žádosti o informace nebo s provedením kontrol, inspekci nebo šetření dotčený členský stát o této skutečnosti neprodleně uvědomí dožadující členský stát s cílem najít řešení.</p> <p>Při přetrvávání problémů v oblasti výměny informací nebo při trvalém odmítnutí poskytnout informace přijme Komise, která je o tom informována, v případě potřeby prostřednictvím systému IMI příslušná opatření.</p>
		32014L0067	Čl. 7 odst. 1, 4 a 5	<p>(1) V souladu se zásadami stanovenými v článcích 4 a 5 směrnice 96/71/ES nesou za provádění inspekci pracovních podmínek, které mají být dodržovány podle směrnice 96/71/ES, po dobu vyslání pracovníka do jiného členského státu odpovědnost orgány hostitelského členského státu případně ve spolupráci s orgány členského státu usazení.</p> <p>(4) Jsou-li k dispozici skutečnosti naznačující možné nesrovnalosti, sdělí členský stát z vlastního podnětu dotčenému členskému státu bez zbytečného prodlení veškeré příslušné informace.</p> <p>(5) Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou rovněž pro každé poskytnutí služeb nebo každého poskytovatele služeb požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby jim poskytly informace o zákonnosti usazení poskytovatele služeb, o jeho bezúhonnosti a o neexistenci jakéhokoli porušení příslušných předpisů.</p>

				Příslušné orgány členského státu usazení poskytnou tyto informace podle článku 6.
		32014L0067	Čl. 12 odst. 7	Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto článku a tyto informace všeobecně zpřístupní v relevantním jazyce či jazycích, přičemž výběr tohoto jazyka je na daných členských státech. V případě odstavce 2 zahrnují informace poskytnuté Komisi prvky odpovědnosti v subdodavatelských řetězcích.
		32014L0067	Čl. 16 odst. 1 a 2	(1) Žádost dožadujícího orgánu o vymáhání správní sankce nebo pokuty, jakož i oznámení rozhodnutí týkajícího se dané sankce nebo pokuty se podává bezodkladně prostřednictvím jednotného nástroje, který obsahuje alespoň: a) jméno a známou adresu adresáta a veškeré ostatní příslušné údaje nebo informace nezbytné pro jeho identifikaci; b) shrnutí skutečností a okolností, za nichž došlo k porušení, povahu tohoto porušení a příslušné právní předpisy; c) nástroj umožňující vymahatelnost v dožadujícím členském státě a všechny další příslušné informace nebo dokumenty, včetně informací a dokumentů právní povahy, které se týkají související pohledávky, správní sankce nebo pokuty, a d) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se příslušného orgánu odpovědného za posouzení správní sankce nebo pokuty a, pokud se liší, příslušného subjektu, u něhož lze získat další informace týkající se sankce nebo pokuty nebo možností, jak napadnout platební povinnost nebo rozhodnutí, jež ji ukládá. (2) V žádosti musí být kromě skutečností podle odstavce 1 uvedeno:

				<p>a) v případě oznámení rozhodnutí účel oznámení a lhůta pro jeho provedení;</p> <p>b) v případě žádosti o vymáhání sankce nebo pokuty datum, kdy se stal rozsudek nebo rozhodnutí vykonatelným či konečným; popis povahy a výše správní sankce či pokuty; veškerá data důležitá pro její vymáhání, včetně toho, zda, a případně jak, byl rozsudek nebo rozhodnutí doručen žalovanému či žalovaným, nebo zda byly vydány v nepřítomnosti; potvrzení dožadujícího orgánu, že proti sankci nebo pokutě nelze podat další opravný prostředek, a související pohledávka, která je předmětem žádosti, a její různé složky.</p>
		32014L0067	Čl. 19 odst. 2	Členské státy vůči sobě neuplatňují nároky na náhradu nákladů, které vznikly při poskytování vzájemné pomoci na základě této směrnice nebo vyplývají z jejího provádění.
Čl. II bod 6 (§ 5 odst. 1 písm. n) zákona č. 251/2005 Sb.)	V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno n), které zní: „n) <u>prostřednictvím úřadu informuje příslušný cizí orgán oprávněný podle práva jiného členského státu Evropské unie poskytovat nebo požadovat přeshraniční spolupráci, doručovat a vymáhat rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce při kontrole dodržování právních předpisů upravujících vysílání zaměstnanců k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb o skutečnostech souvisejících s vysláním zaměstnanců, v případě, že má pochybnosti o skutečnostech souvisejících s vysláním zaměstnance z jiného členského státu Evropské unie k výkonu práce v České republice v rámci nadnárodního poskytování služeb.</u> “.	32014L0067	Čl. 2 písm. c)	Pro účely této směrnice se rozumí: c) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán členského státu, kterému je žádost o pomoc, informace, oznámení či vymáhání sankce nebo pokuty podle kapitoly VI určena.
		32014L0067	Čl. 3	Příslušné orgány a kontaktní místa Pro účely této směrnice členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi určí jeden nebo více příslušných orgánů, mezi něž může patřit kontaktní místo či místa podle článku 4 směrnice 96/71/ES. Členské státy při určení svých příslušných orgánů řádně zohlední to, že je nezbytné zajistit ochranu údajů ve vztahu

				<p>k vyměňovaným informacím a práv fyzických a právnických osob, která by mohla být dotčena. Členské státy nesou plnou odpovědnost za zajištění ochrany údajů a práv dotčených osob a zavedou za tímto účelem odpovídající mechanismy.</p> <p>Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům kontaktní údaje příslušných orgánů. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam příslušných orgánů a kontaktních míst.</p> <p>Ostatní členské státy a orgány Unie respektují volbu jednotlivých členských států ohledně příslušných orgánů.</p>
			Čl. 6 odst. 1, 2 a 3	<p>(1) Členské státy úzce spolupracují a poskytují si bez zbytečného odkladu vzájemnou pomoc, aby usnadnily provádění, uplatňování a prosazování této směrnice a směrnice 96/71/ES v praxi.</p> <p>(2) Spolupráce členských států spočívá zejména v odpovědích na odůvodněné žádosti příslušných orgánů o informace a v provádění kontrol, inspekcí a šetření, pokud jde o situace týkající se vysílání uvedené v čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, včetně šetření případného nedodržení nebo zneužití příslušných předpisů týkajících se vysílání pracovníků. Žádosti o informace zahrnují rovněž informace ohledně případného vymáhání správní sankce či pokuty nebo oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce či pokuta uvedená v kapitole VI ukládá.</p> <p>(3) Spolupráce členských států může zahrnovat rovněž zasílání a doručování dokumentů.</p>
Čl. II bod 7 (část pátá zákona č. 251/2005 Sb.)	<p>Za část čtvrtou se vkládá nová část pátá, která včetně nadpisu zní:</p> <p style="text-align: center;">„ČÁST PÁTÁ</p> <p style="text-align: center;">KONTROLA A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE PŘI VYSÍLÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ V RÁMCI NADNÁRODNÍHO POSKYTOVÁNÍ</p>	32014L0067	Čl. 6	<p>Vzájemná pomoc - obecné zásady</p> <p>(1) Členské státy úzce spolupracují a poskytují si bez zbytečného odkladu vzájemnou pomoc, aby usnadnily provádění, uplatňování a prosazování této směrnice a směrnice 96/71/ES v praxi.</p> <p>(2) Spolupráce členských států spočívá zejména v odpovědích na odůvodněné žádosti příslušných orgánů o informace a v provádění kontrol, inspekcí a šetření, pokud</p>

	<p style="text-align: center;">SLUŽEB</p> <p style="text-align: center;">§ 37a</p> <p style="text-align: center;">Přístup k informacím a správní spolupráce</p> <p><u>(1) Úřad ve spolupráci s inspektoráty na základě odůvodněné žádosti příslušného orgánu nebo Evropské komise podané na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸⁰⁾, která se týká zaměstnavatele usazeného v České republice, bezplatně</u></p> <p><u>a) poskytne příslušnému orgánu informace za účelem identifikace vyslání a kontroly dodržování právních předpisů upravujících postavení zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb,</u></p> <p><u>b) prošetří skutečnosti související s vysláním zaměstnance,</u></p> <p><u>c) poskytne písemnosti související s vysláním zaměstnance.</u></p> <p><u>(2) Úřad poskytne informace podle odstavce 1 písmene a)</u></p> <p><u>a) v odůvodněných naléhavých případech vyžadujících nahlížení do příslušných rejstříků bez zbytečného odkladu, nejvýše však do 2 pracovních dnů,</u></p> <p><u>b) v ostatních případech nejpozději do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti.</u></p> <p><u>(3) Nelze-li žádost podle odstavce 1 vyřídit, informuje o tom úřad příslušný cizí orgán. Úřad bez zbytečného odkladu informuje příslušný cizí orgán o skutečnostech souvisejících s vysláním, pokud jsou pochybnosti o dodržování pracovních a mzdových podmínek.</u></p> <p><u>(4) Úřad může požádat příslušný cizí orgán o</u></p>			<p>jde o situace týkající se vysílání uvedené v čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, včetně šetření případného nedodržení nebo zneužití příslušných předpisů týkajících se vysílání pracovníků. Žádosti o informace zahrnují rovněž informace ohledně případného vymáhání správní sankce či pokuty nebo oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce či pokuta uvedená v kapitole VI ukládá.</p> <p>(3) Spolupráce členských států může zahrnovat rovněž zasílání a doručování dokumentů.</p> <p>(4) Pro účely odpovědi na žádost o pomoc od příslušných orgánů v jiném členském státě členská státy zajistí, aby poskytovatelé služeb usazení na jejich území poskytli jejich příslušným orgánům veškeré informace nezbytné pro dohled nad jejich činnostmi v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy. V případě, že tyto informace nebudou poskytnuty, přijmou členské státy příslušná opatření.</p> <p>(5) V případě obtíží s vyhověním žádosti o informace nebo s provedením kontrol, inspekci nebo šetření dotýčný členský stát o této skutečnosti neprodleně uvědomí dožadující členský stát s cílem najít řešení.</p> <p>(6) Členské státy poskytují informace, o které požádaly jiné členské státy nebo Komise, elektronickými prostředky v těchto lhůtách:</p> <p>a) v naléhavých případech vyžadujících nahlížení do rejstříků, jako jsou případy potvrzení registrace pro účely DPH, za účelem kontroly usazení v jiném členském státě: co nejdříve avšak nejvýše do dvou pracovních dnů od obdržení žádosti.</p> <p>Důvod naléhavosti se jasně uvede v žádosti, včetně určitých podrobností pro účely doložení této naléhavosti;</p> <p>b) u všech ostatních žádostí o informace, nejvýše do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti, pokud se členské státy vzájemně nedohodly na lhůtě kratší.</p>
--	--	--	--	--

	<p><u>poskytnutí přeshraniční spolupráce v rozsahu podle odstavce 1 písm. a), b) a c) která se týká zaměstnavatele usazeného v jiném členském státě Evropské unie. Informace poskytnuté příslušným cizím orgánem na základě této žádosti může úřad využít pouze za účelem kontroly dodržování právních předpisů upravujících vysílání zaměstnanců k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb.</u></p> <p style="text-align: center;">§ 37b</p> <p>Doručování rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie a její vymáhání</p> <p><u>(1) Rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce a s ním související písemnosti doručuje úřad a inspektorát zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie, který vysílá zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie doručit, požádá úřad na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸⁰⁾ příslušný cizí orgán o doručení písemností podle věty první.</u></p> <p><u>(2) Pokud zaměstnavatel usazený v jiném členském státě Evropské unie, který vysílá zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, nesplnil dobrovolně povinnost na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce v České republice v určené lhůtě, požádá úřad na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸⁰⁾ o výkon rozhodnutí příslušný cizí orgán. Přijetím</u></p>			<p>(8) Členské státy zajistí, aby informace vyměňované mezi subjekty uvedenými v čl. 2 písm. a) a poskytnuté těmto subjektům byly použity pouze pro účely, ke kterým byly vyžádány.</p> <p>(9) Vzájemná správní spolupráce a pomoc se poskytuje bezplatně.</p>
--	---	--	--	--

	<p><u>žádosti příslušného orgánu podle věty první zaniká pohledávka České republiky.</u></p> <p>(3) V případě, že rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce, o jehož výkon úřad požádal podle odstavce 2, bylo napadeno v souladu s právními předpisy České republiky, oznámí úřad tuto skutečnost bezodkladně příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie.</p> <p style="text-align: center;">§ 37c</p> <p style="text-align: center;">Doručování rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce zaměstnavateli usazenému v České republice a její vymáhání</p> <p>(1) <u>Úřad na základě žádosti příslušného orgánu podané na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸⁰⁾</u></p> <p>a) <u>doručí zaměstnavateli usazenému v České republice vysílajícímu zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území jiného členského státu Evropské unie rozhodnutí o uložení pokuty vydané v jiném členském státě Evropské unie, nebo</u></p> <p>b) <u>zabezpečí výkon pravomocného a vykonatelného rozhodnutí vydaného v jiném členském státě Evropské unie podle právních předpisů České republiky.</u></p> <p>(2) <u>Úřad bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce od přijetí žádosti podle odstavce 1 doručí zaměstnavateli usazenému v České republice vysílajícímu zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území jiného členského státu Evropské unie rozhodnutí o uložení pokuty a doručí podle odstavce 1 písm. b) obecnému správci daně podle zvláštního právního předpisu žádost o vymáhání pokuty.</u></p> <p>(3) <u>Úřad odmítne žádost podle odstavce 1, pokud</u></p>			
--	--	--	--	--

	<p><u>žádost obsahuje takové formální nebo obsahové vady, pro něž je třeba ji považovat za zmatečnou, anebo pokud zjevně neodpovídá příslušnému rozhodnutí. Úřad může odmítnout žádost, pokud je zjevné, že vymáhání pokuty či jiné správní sankce by bylo nevhodné.</u></p> <p><u>(4) Pokuta uložená v jiném členském státě Evropské unie je příjmem státního rozpočtu, který spravuje a vymáhá obecný správce daně podle jiného právního předpisu. Vykonatelné rozhodnutí cizího orgánu přiložené k této žádosti je exekučním titulem.</u></p> <p><u>(5) Úřad informuje bez zbytečného odkladu příslušný cizí orgán o</u> <u>a) úkonech, které byly uskutečněny na základě jeho žádosti podle odstavce 1 a datu doručení rozhodnutí,</u> <u>b) důvodech odmítnutí žádosti.</u></p> <p><u>(6) Pokud po přijetí žádosti podle odstavce 1 došlo k napadení rozhodnutí podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie, ve kterém byla pokuta uložena, a toto napadení má vliv na vykonatelnost rozhodnutí, je výkon tohoto rozhodnutí v České republice přerušen, dokud v této věci nerozhodne příslušný cizí orgán.</u></p> <p><u>(7) Pokuta uložená cizím orgánem v jiné měně než je česká koruna se převede na české koruny podle kursů devizového trhu vyhlášených Českou národní bankou pro den uložení pokuty“.</u></p> <p>Dosavadní část pátá se označuje jako část šestá.</p>			
		32014L0067	Čl. 10 odst. 3	(3) Jestliže jsou vzhledem k průběhu inspekcí a vzhledem k článku 4 potřebné informace, jednají hostitelský členský stát a členský stát usazení v souladu s pravidly o správní spolupráci. Příslušné orgány zejména spolupracují podle pravidel a zásad stanovených v člancích 6 a 7.

		32014L0067	Čl. 15	<p>Obecné zásady - vzájemná pomoc a uznávání</p> <p>(1) Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán podle článků 16 a 17:</p> <p>a) vymáhá správní sankci nebo pokutu uloženou v souladu s právními předpisy a postupy dožadujícího členského státu příslušnými orgány nebo potvrzenou správními či soudními orgány, nebo podle okolností pracovněprávními soudy, proti které nelze podat další opravný prostředek, nebo</p> <p>b) oznámí rozhodnutí o uložení této sankce nebo pokuty.</p> <p>Dožádaný orgán dále oznámí jakýkoli jiný relevantní dokument týkající se vymáhání této sankce nebo pokuty, včetně rozsudku nebo konečného rozhodnutí, či jeho ověřené kopie, jenž představuje právní základ a exekuční titul pro vyřízení žádosti o vymáhání sankce či pokuty.</p> <p>(2) Dožadující orgán zajistí, aby byla žádost o vymáhání správní sankce či pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, učiněna v souladu s právními předpisy a správními zvyklostmi platnými v uvedeném členském státě.</p> <p>Takovou žádost lze učinit pouze v případě, kdy je pro dožadující orgán nemožné vymáhat sankci či pokutu nebo provést oznámení v souladu s jeho právními předpisy a správními zvyklostmi.</p> <p>Dožadující orgán nesmí požádat o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, pokud a dokud jsou sankce nebo pokuta, jakož i související pohledávka nebo nástroj umožňující její vymáhání v dožadujícím členském státě, v uvedeném členském státě napadeny.</p> <p>(3) Příslušný orgán, který byl požádán o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá a které bylo předáno v souladu s touto kapitolou a článkem 21, toto rozhodnutí uzná, aniž by bylo zapotřebí dalších formalit, a neprodleně</p>
--	--	------------	--------	--

				<p>přijme všechna opatření nezbytná pro jeho výkon, ledaže se dožádaný orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí podle článku 17.</p> <p>(4) Při vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo oznamování rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, jedná dožádaný orgán v souladu s příslušnými právními a správními předpisy tohoto členského státu, které se použijí na stejná porušení nebo rozhodnutí, nebo pokud neexistují, na podobná porušení nebo rozhodnutí.</p> <p>Oznámení rozhodnutí dožádaného orgánu, kterým se správní sankce nebo pokuta ukládá, a žádost o vymáhání mají v souladu s příslušnými právními předpisy a správními zvyklostmi dožádaného členského státu stejný účinek, jako by je předložil dožadující členský stát.</p>
		32014L0067	Čl. 16 odst. 3	<p>(3) Jakmile to je možné, dožádaný orgán učiní veškerá nezbytná opatření, aby poskytovatele služby informoval co nejdříve o žádosti o vymáhání správní sankce či pokuty nebo o rozhodnutí o uložení této sankce či pokuty a případně o příslušných dokumentech v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi, a to nejpozději do jednoho měsíce od obdržení žádosti.</p> <p>Dožádaný orgán co nejdříve informuje dožadující orgán:</p> <p>a) o úkonech provedených v souvislosti s jeho žádostí o vymáhání a oznámení a konkrétněji pak o datu, kdy byl adresát uvědomen;</p> <p>b) o důvodech odmítnutí, pokud dožádaný orgán odmítne vyhovět žádosti o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo oznámit rozhodnutí o uložení správní sankce nebo pokuty podle článku 17.</p>
		32014L0067	Čl. 17 písm. a)	<p>Důvody pro odmítnutí žádosti</p> <p>Dožádané orgány nejsou povinny vyhovět žádosti o vymáhání nebo oznámit rozhodnutí, pokud žádost neobsahuje informace uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2 nebo pokud není úplná či zjevně neodpovídá souvisejícímu</p>

				<p>rozhodnutí.</p> <p>Dožádané orgány mohou dále odmítnout vyhovět žádosti o vymáhání za těchto okolností:</p> <p>a) na základě šetření dožádaného orgánu je zjevné, že předpokládané náklady nebo zdroje nutné k vymáhání správní sankce nebo pokuty nejsou přiměřené částce, která má být vymáhána, nebo by došlo ke značným obtížím;</p>
		32014L0067	Čl. 18 odst. 1	<p>Napadne-li dotčený poskytovatel služeb nebo zúčastněná strana v průběhu vymáhání nebo oznamovacího postupu správní sankci nebo pokutu nebo související pohledávku, či podá-li proti nim opravný prostředek, postup přeshraničního vymáhání uložené sankce nebo pokuty se pozastaví, dokud v této věci nerozhodne příslušný subjekt nebo orgán v dožadujícím členském státě.</p> <p>Správní sankci nebo pokutu nebo související pohledávku lze napadnout nebo podat proti nim opravný prostředek pouze u příslušného subjektu či orgánu v dožadujícím členském státě.</p> <p>Dožadující orgán neprodleně informuje dožádaný orgán o tomto napadení nebo opravném prostředku.</p>
		32014L0067	Čl. 19 odst. 1	<p>Náklady</p> <p>1. Vyměřené částky sankcí nebo pokut uvedených v této kapitole případnou dožádanému orgánu.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně členského státu, v němž se nachází, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi tohoto členského státu, které se vztahují na obdobné pohledávky.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby převede v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi sankci či pokutu do měny dožádaného státu, a to ve směnném kurzu platném v den, kdy byla daná sankce či pokuta uložena.</p>
		32014L0067	Čl. 21 odst. 1	<p>Správní spolupráce a vzájemná pomoc mezi příslušnými orgány členských států, které jsou stanoveny v člácích 6 a 7, čl. 10 odst. 3, člácích 14 až 18, se provádí prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (systém IMI), který byl zaveden nařízením (EU) č. 1024/2012.</p>

<p>Čl. III bod I (§ 1, doplnění poznámky pod čarou zákona č. 262/2006 Sb.)</p>	<p>Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „<u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).</u>“.</p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 23 odst. 1</p>	<p>(1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.</p> <p>Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.</p>
<p>Čl. III bod II (§ 319 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb.)</p>	<p>V § 319 se doplňuje odstavec 3, který zní: <u>„(3) Za výplatu mzdy nebo platu do výše podle odstavce 1 písm. c) zaměstnanci zaměstnavatele z jiného členského státu Evropské unie vyslanému k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky ručí osoba, ke které na základě uzavřené smlouvy vyslal zaměstnanec k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy zaměstnavatel usazený v jiném členském státu Evropské unie, pokud</u> a) <u>odměna za práci do výše podle odstavce 1 písm. c) nebyla zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie zaměstnanci vyslanému k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky vyplacena,</u> b) <u>zaměstnavateli uvedenému v písmenu a) byla pravomocně uložena pokuta za přestupek podle § 13 odst. 1 písm. b) nebo za správní delikt podle § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů,</u> c) <u>o neposkytnutí odměny tato osoba věděla nebo při vynaložení náležité péče vědět měla a mohla.</u></p> <p><u>Není-li prokázána skutečná délka výkonu práce, má se za to, že zaměstnanec, který byl vyslán na území České republiky k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb, vykonával práci 3 měsíce.“.</u></p>	<p>32014L0067</p>	<p>Čl. 12 odst. 1, 2, 3, 4, 5</p>	<p>(1) V zájmu boje proti podvodnému jednání a zneužívání předpisů mohou členské státy po konzultaci s příslušnými sociálními partnery v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi přijmout nediskriminační a přiměřená dodatečná opatření, aby zajistily, že v subdodavatelských řetězcích může vyslaný pracovník činit vedle nebo místo zaměstnavatele odpovědným i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služby), na něhož se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, přímým poskytovatelem, za veškeré neproplacené čisté odměny odpovídající minimální mzdě nebo nezaplaceným příspěvkům do společných fondů nebo institucím sociálních partnerů, pokud se na ně vztahuje článek 3 směrnice 96/71/ES.</p> <p>(2) Pokud jde o činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, členské státy přijmou opatření, která zajistí, aby v subdodavatelských řetězcích mohli vyslaní pracovníci činit odpovědným vedle nebo místo zaměstnavatele i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel přímým poskytovatelem služby, za dodržování práv vyslaných pracovníků podle odstavce 1 tohoto článku.</p> <p>(3) Odpovědnost uvedená v odstavcích 1 a 2 je omezena na práva pracovníka získaná na základě smluvního vztahu mezi příjemcem služby a poskytovatelem služby.</p> <p>(4) Členské státy mohou, v souladu s právem Unie, rovněž stanovit nediskriminační a přiměřená přísnější pravidla odpovědnosti ve vnitrostátním právu s ohledem na oblast a rozsah subdodavatelské odpovědnosti. Členské státy mohou rovněž v souladu s právem Unie stanovit takovou</p>

				<p>odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES.</p> <p>(5) Členské státy mohou v případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 4 stanovit, že příjemce služeb, který splní povinnost vynaložit náležitou péči stanovenou ve vnitrostátním právu, není odpovědný.</p>
<p>Čl. III bod III (§ 319 odst. 3 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb.)</p>	<p>V § 319 odst. 3 písmeno b) zní: <u>zaměstnavateli uvedenému v písmenu a) byla pravomocně uložena pokuta za přestupek podle § 13 odst. 1 písm. b) nebo § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů.</u></p>	32014L0067	<p>Čl. 12 odst. 1, 2, 3, 4, 5</p>	<p>(1) V zájmu boje proti podvodnému jednání a zneužívání předpisů mohou členské státy po konzultaci s příslušnými sociálními partnery v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi přijmout nediskriminační a přiměřená dodatečná opatření, aby zajistily, že v subdodavatelských řetězcích může vyslaný pracovník činit vedle nebo místo zaměstnavatele odpovědným i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služby), na něhož se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, přímým poskytovatelem, za veškeré neproplacené čisté odměny odpovídající minimální mzdě nebo nezaplaceným příspěvkům do společných fondů nebo institucím sociálních partnerů, pokud se na ně vztahuje článek 3 směrnice 96/71/ES.</p> <p>(2) Pokud jde o činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, členské státy přijmou opatření, která zajistí, aby v subdodavatelských řetězcích mohli vyslaní pracovníci činit odpovědným vedle nebo místo zaměstnavatele i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel přímým poskytovatelem služby, za dodržování práv vyslaných pracovníků podle odstavce 1 tohoto článku.</p> <p>(3) Odpovědnost uvedená v odstavcích 1 a 2 je omezena na práva pracovníka získaná na základě smluvního vztahu mezi příjemcem služby a poskytovatelem služby.</p> <p>(4) Členské státy mohou, v souladu s právem Unie, rovněž stanovit nediskriminační a přiměřená přísnější pravidla odpovědnosti ve vnitrostátním právu s ohledem na oblast a rozsah subdodavatelské odpovědnosti. Členské státy mohou rovněž v souladu s právem Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES.</p>

				(5) Členské státy mohou v případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 4 stanovit, že příjemce služeb, který splní povinnost vynaložit náležitou péči stanovenou ve vnitrostátním právu, není odpovědný.
--	--	--	--	---

Číslo předpisu ES (kód celex)	Název předpisu ES
32014L0067	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“)